

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ č. 7

VYSOKÉ N. JIZ.

PROGRAM:

DNES

PÁTEK

14.10.1988

- 8.30 -- seminář o představení v malém sále Krakonoše
- 10.30 -- beseda se zasl. umělkyní Vlastou Fabiánovou v malém sále Krakonoše
- 13.00 -- schůze přípravného výboru v kuřárně Krakonoše
- 13.00 -- seminář kursu praktické režie v požární zbrojnici
- 13.30 -- loučení s DS Hostouň v malém sále Krakonoše
- 14.30 -- Větrovanka před Krakonošem
- 14.30 -- vítání DS Ůřechov u Brna na MěNV
- 15.00 -- vítání DS Ůřechov u Brna před Krakonošem
- 16.00 -- Alexandr Ůchaidze: KDYŽ MĚSTO SPÍ
- 19.30 -- /DS Mařřov/
- 22.30 -- setkání DS Mařřov s patrony v požární zbrojnici

/pokračování na str.2/

B1.č.225/88

VČT 28 Semily

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA VESNICKÝCH A ZEMĚDĚLSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ

Je to takřka neuvěřitelné, ale v příštím roce oslavíme dvacetileté jubileum naší národní přehlídky. Bude to vhodná příležitost k bilan cování i k zamyšlení, jakým směrem se dále ubírat, aby si přehlídka zachovala svůj smysl a aby nepřestala být silnou motivací v čin-

*za rok
jubilejné*

nosti souborů pro účast na přehlídce.

Kromě zachování dosavadních zvyklostí při sestavování programu i při snaze nadále podporovat pracovní část přehlídky, chtěli bychom připravit i některá další obohacení.

Rádi bychom pozvali k hostování slovenský, případně dětský divadelní soubor, rádi bychom uspořádali více besed se známými osobnostmi divadelního světa.

Připravujeme nové odznaky a kalendářiky s emblémy přehlídky a označením jejího dvacetiletí /ve spolupráci se SUPŠ Turnov a SPŠT Jilemnice/.
--pokračování na str.2/

/pokračování ze str.1/

ZÍTRA -- SOBOTA -- 15.10.1938

- 8.30 -- seminář o představení
v malém sále Krakonoše
- 9.30 -- schůze PV v kužárně
Krakonoše
- 11.00 -- loučení s DS Maššov
v malém sále Krakonoše
- 13.00 -- J.K.Tyl -- V.Peška:
a NOVÉ AMAZONKY
- 16.00 -- /DS Ořechov u Brna/
- 19.30 -- setkání hostů, poroty
a přípravného výboru
v kužárně Krakonoše
- 20.00 -- slavnostní zakončení
XIX.národní přehlídky
vesnických a zemědělských
divadelních souborů ve velkém sále
- 21.00 -- setkání DS Ořechov
s patrony v malém sále
Krakonoše
- 21.30 -- loučení s DS Ořechov
u Brna v malém sále
Krakonoše
- 21.00 -- závěrečný večer na
rozloučení
S. J. KURÁK

Pohoda

Včerejší pohoda se nevytrátila! I dnešní seminář o představení Těžké Barbory byl pohodový a přitom smysluplný. Mimo jiné inspirovalo tentokrát představení k hovorům o herectví vůbec -- o různých typech herectví a o tom, jak fungují v celku inscenace, o režijním vedení herců takovém, kdy se v rámci přesné režijně vybudovaných situací daří zachovat autentičnost hereckého projevu /což byl právě případ Karolinky/. O nesporné zajímavosti dopoledních seminářů svědčí i skutečnost, že přes únavu způsobenou vyčerpávajícím společenským životem je malý sál Krakonoše denně nabit.

- 2 -

/pokračování ze str.1/

V muzeu pak počítáme s instalací výstavy k 20. ročníku přehlídky a s výstavou na téma " Jak herci malují " / ke spolupráci a účasti na této výstavě už ve Větrníku Krakonoš agitoval/.

Doufáme také, že se nám podaří připravit a vydat publikaci, která by uplynulých dvacet let přehlídek shrnula a stala se tak dobrou podmínkou našeho společného snažení.

Co nejsrdečněji vás všechny zveme k účasti na 20. národní přehlídce vesnických a zemědělských divadelních souborů, která se s největší pravděpodobností bude konat v termínu

*Ještě
z Severočeskem*

od 7. do 14. října příštího roku.

Jako dodatek k článku o letošní přehlídce vesnických a zemědělských divadelních souborů v Severočeském kraji jsme dostali od krajské metodičky Jany Urbanové doplňující a podle nás podstatnou informaci: Úroveň představení vesnických a zemědělských souborů dala podnět ke změně systému výběru na krajské přehlídce, který dosud probíhal ve třech fázích:

městské soubory, vesnické soubory, soubory hrající pro děti a mládež. Od této sezóny bude probíhat výběr společně pro městské i vesnické soubory, aby byla dána vesnickým souborům možnost účasti v Hronově a ve Svitavách."

Bl.č.224/88

Na čtvrteční dopolední diskusi byl otevřen jeden problém, který je obecnější, a bylo by třeba se k němu vrátit, abyehom znali pravidla hry.

Soubor, který je krajem navržen do výběru na přehlídku, zasílá /ať již přímo nebo prostřednictvím KKS/ na UKVČ text své inscenace. Upravený, jak se píše na evidenčním listu. Není to ~~zakrytý~~ systém rozšiřování ústavní kontroly ani dávání textu cenzorovi. Dokonce to není ani formalita, jak se mnohé soubory domnívají. Jde o materiál, který oproti původnímu textu, který si samozřejmě opatřit můžeme/ pokud nejde o dílo nevydané/, mapuje vaši úpravu. Úpravu, se kterou se potřebují seznámit jak odborní pracovníci, tak i porotci, kteří budou na národní přehlídce pracovat /a nutno říci, že to někteří dělají hned v okamžiku, kdy se o svém zařazení do poroty dozvědí/. Proto zasílejte, prosím, texty upravené. Pokud pak dojde k dalším zásahům od jara do podzimu, nestyďte se po vašem příjezdu do Vysokého najít někoho z poroty či pracovníka UKVČ - a úpravy do textu zanést. Věřte, že práci poroty velice pomůžete a předejete případným nedorozuměním. Vždyť porota si letos skutečně myslela, že soubor z Karolínky hraje Těžkou Barboru tak, jak byl v DILII vydána.

A každý vyžádaný text po použití vracíme - do naší knihovny je zařazován až v okamžiku, kdy o něj soubor již zájem nejeví /přeci ho nevyhodíme/. Takže - nepodceňujte informovanost - budeme vám za ni vděční.

Karel Tomas
odb.prac.UKVČ

Nováček vysoké přehlídky, divadelní soubor Kozina Hostouň OB se nám představil s inscenací Hubačovy Generálky v režii F.Mitaly. Je souborem vy-
cházejícím především z tradičního typu amatérské práce. Nehledá nejspíš za každou cenu možnost vlastní výpovědi, pracuje především s tím, co najde v textu a umění vidí v základním jevištním tvaru. Jeho společenská funkce v regionu je nesporná a má svoji hodnotu.

Hostounský soubor je navíc sympatický jistou autenticitou v hereckém

RECENZE

projevu, potenci herců existovat na scéně. Jsou schopni postihnout charakter postavy, prvoplánově reprodukovat text, ale už obtížněji postihují vztahy mezi jednotlivými postavami. Drží se přesně textu i scénických poznámek. Berou však Hubačovu předlohu příliš vážně a místy se snaží i o psychologizování, které největší měrou odhaluje slabiny textu. /O možnostech a omezeních předlohy jsme psali v recenzi strážkovického představení ve Větrníku č.4/.

I když v tomto okamžiku vidíme hodnotu inscenační činnosti souboru především v již zmíněné sféře společenské, máme pocit, že vystoupení na vysoké přehlídce a vlastně přítomnost řady členů souboru ve Vysokém od počátku letošní přehlídky může prospět jeho další činnosti a posunout jeho vnitřní kvalitativní měřítko o kousek výš.

Bl.č.223/88

Dnes
hraji

Hovořili jsme s režisérem souboru Vladimírem Valešem o kolektivu, který není na Vysokém nováčkem:

"My to spolu táhneme už sedm let v tomto složení. Máme takovou zvláštnost, že nejsme totiž z jednoho místa, ale sjíždíme se ze šesti obcí. Což se svým způsobem ukazuje jako jedno z možných řešení v malých místech, kde by se těžko dával dohromady potřebný kolektiv /od herců počínaje až po techniku/. Scházeli jsme se dvakrát v týdnu, což je už vlastně potíž, poněvadž většina našich lidí stojí na čelných místech ve vedení obcí i společenských organizací. Tak jsme najeli na zkoušky 1x týdně - 4 hodinové.

Tato inscenace je naše v pořadí čtvrtá. Poprvé se v ní soubor setkal se současnou hrou, navíc publicistickou.

Kromě práce na takovéto celovečerní inscenaci jsme dělali i některé drobnější formy. Např. audiovizuální pořad "Jak se dělá divadlo", což byl sestih našich předchozích inscenací a podobně - něco jako pokus o určitou metodiku. Využito to bylo především pro kulturní aktivity na několika místech v okrese a dokonce tento pořad se uplatnil v krajském kole TRIBUNY nových a osvědčených forem kulturně výchovné činnosti. V minulých letech jsme se také zúčastňovali přehlídek monologů a dialogů organizovaných SČDO. Takže jsme získali řadu organizačních zkušeností pro pořádání krajské přehlídky vesnických a ze mědělských divadelních souborů "Divadelní Maštov". Na celé této činnosti se prověřuje kvalita našeho kolektivu a na tom se dá i stavět celá naše divadelní práce. Zůstává vždy základní jádro nejvěrnějších a na periferii souboru je pak velký pohyb členů.

/pokračování na str.5/

- 4 -

Ambeta ?
pro Větrník ?

1. Jaké máte zkušenosti s reakcí mladých diváků na tzv. netradiční divadlo? A na divadlo vůbec?
2. Jaké jsou vaše zkušenosti se získáváním mladých lidí a jejich zapojením v souboru. /Eventuelně v čem vidíte příčiny jejich zájmu nebo nezájmu/.

Odpovídá: Libor Křenek
DS Josefa Honsy
Karolinka

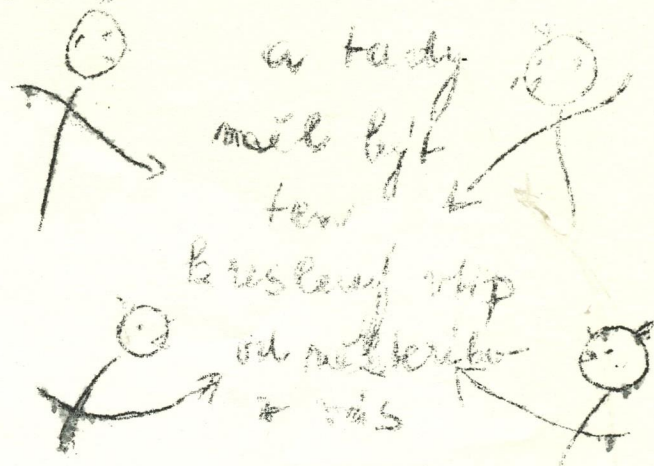
1. Mladí lidé obvykle na výzvu "pojdte si zabít" reagují spontánně, s nadšením. Horší je už vlastní praxe, kdy vydrží opravdu jenom ti, co jsou tou kulisou opravdu trefeni. Různé divadelní dílny nás přesvědčují, že zájem je. V praxi však existuje nemnoho skutečně úspěšných kolektivů s trvalými výsledky práce. Ať si řekne každý sám, z těch dříve narozených, co si prožíval a amatérském kolektivu, kam přišel a co to znamená být členem souboru, který se zúčastňuje náročných přehlídek.
2. V momentální přípravě této inscenace mohu zodpovědně říci, že mladí zájem projeví a našli uplatnění, což považuji za podstatný jev. Bohužel, ne vždy nám i jim, ať už současná nebo dřívější, dramaturgie tuto možnost nabízí. Bez skepse bych chtěl, s odvoláním na první dotaz, říci, že se získáváním problém není. Problematictější se mi, s dovolením, jeví kolektiv udržet, motivovat jej permanentně a zajistit mu životaschopnost.

Bl.č.222/88

/pokračování ze str.4/

A plány do budoucna: Opět jsme nyní v situaci, že nehledáme lidi pro titul, ale titul pro konkrétní lidi. A podle zákonů kontrastu by to měla být jiná dramaturgie než ta letošní.

- 5 -

2. Angličtina? Pro Větrník? ?

Odpovídá: Dr. Milena Duchonová
Městečko Trnávka

1. Tzv. netradiční divadlo přijímají mladí diváci spontánněji než starší generace, která byla vychovaná "kukátkovým" divadlem. Značným problémem je ale výchova mládeže k "diváctví", k dobrovolnému a uvědomělému zájmu o divadlo. Pokud tento zájem nevyhovává již od dětství rodina, škola a další vzdělávací instituce pak mají mnohem těžší práci.

2. Výborně se nám do souboru zapojují ti mladí, kteří hráli divadlo nebo recitovali již na základní škole. Problémy máme ale s tím, že právě ti nejšikovnější a nejtalentovanější odcházejí za studiem mimo svoji obec a jejich zapojení v domácím souboru naráží na značné obtíže spojené s dojížděním a s jejich dalšími studijními povinnostmi /kursy, exkurze, brigády, zkouškové období aj./ A také právě samotní mladí lidé bývají často značně aktivními sportovci a funkcionáři společenských organizací. Všestrannost zájmů mladých je jistě žádaná, ale mnohdy pak vede k přetěžování jednotlivců.

Odpovídá: O. Adamec
div. kroužek JZD
"Polabský chmelař"

1. Vesnice prošla v posledních letech velkou proměnou. Tak zvané vyrovnávání životní úrovně s městem se projevilo ve společenském životě spíše škodlivě. Zmizela družnost jak v mezilidských vztazích, tak v zábavě. A mládež převážně nereaguje na nic. Přesto vesnický divák, i mladý, stále ještě citlivě reaguje, když mu někdo něco pomohl. Tedy i na divadlo - dobré divadlo. A hlavně sdělné.

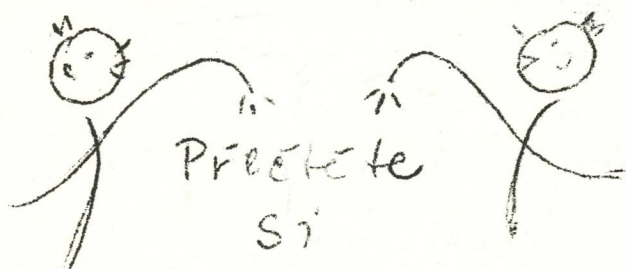
2. Někdy se tak dívám, jak mládež ztrácí o všechno zájem. O sport, o zábavu. Neumějí se bavit - zazpívat si. Jako by se cítili podváděni. Mimo jiné má hlavní vinu přereformovanost našeho školství. Slučováním škol - rušení vesnických škol. Vesnický kantor, to byl pilíř společenského života. Cvičil děti v Sokole - hrál divadlo s dětmi i s dospělými. Dneska mladí lidé neumějí zarecitovat básničku - zazpívat si, neumějí ani pořádně česky mluvit. Ochotnické divadlo by mohlo pomoci, pokud není už pozdě. Vesnické divadlo skomírá. A dříve se hrávalo na každé vesnici.

Bl.č.221/88

Anketu? Pro?
? ? Větrník ? ?

Odpovídá: Milan Lešek a František Mitala
DS Hostouň

1. Žádné, pokud jde o tzv. netradiční formy. Zájem u mladých vůbec, bývá spíše výjimka /alespoň u nás/.
2. I přesto, že se soubor snaží získávat mladé lidi, zatím se to mnoho nedaří. Příčiny vidíme zejména v tom, že na základním stupni školního vzdělání je přípravě dětí a jejich výchově v tomto smyslu věnována malá pozornost. Částečně je to způsobeno i tím /konkrétně u nás/, že téměř všichni učitelé dojíždí do zaměstnání. Tento stav se ještě prohlubuje na středním stupni - zejména v UŠ. Dalším důvodem je i značný odliv mladých do zaměstnání a škol a tito mladí se zpravidla vracejí jen na sobotu a neděli, takže v průběhu týdne s nimi vůbec nelze pracovat.

"... podmínkou přijetí herce do souboru dell arte byla schopnost hrát synteticky. Na všech strunách a ve všech polohách. A kázeň. A tak si opravdoví umělci podávají přes staletí ruce, neboť přes dobové rozdíly v pojetí divadla jedna věc stále zůstává ústředním problémem herectví: práce na sobě. Goethe měl nepochybně pravdu, když napsal: Nejprotivnější tvorem je mi herec, který se zanedbává."

Karel Kratochvíl, Ze světa komedie dell arte, Praha 1987

Bl.č.219/88

Tak bych vám chtěl povědět, co všechno jsem všem dělal. Samozřejmě rozháněl mraky, ale nějak se mi to nedaří a nedaří. A přitom bych vám chtěl trochu toho sluníčka dopřát.

Dopoledne jsem se stavil na kafičko "U DUŠÍČEK" a ejhle! František Vítám vás tam vesele obsluhoval. "Copak?" povídám; "vždyť jsi všem nadobro odjel. Dopřál sis smutek loučení, slzy, objímání a vše, co k tomu patří."

A on, že ne... že neodjel... že přeci jenom na poslední chvíli vyskočil z autobusu - to když viděl smutná a uplakaná očička děvčat z kuchyňky - nechal Klapý Klapým a vrátil se do vřelé náruče Krakonoše. Jen aby se mu v tom loučení a návratech moc nezalíbilo.

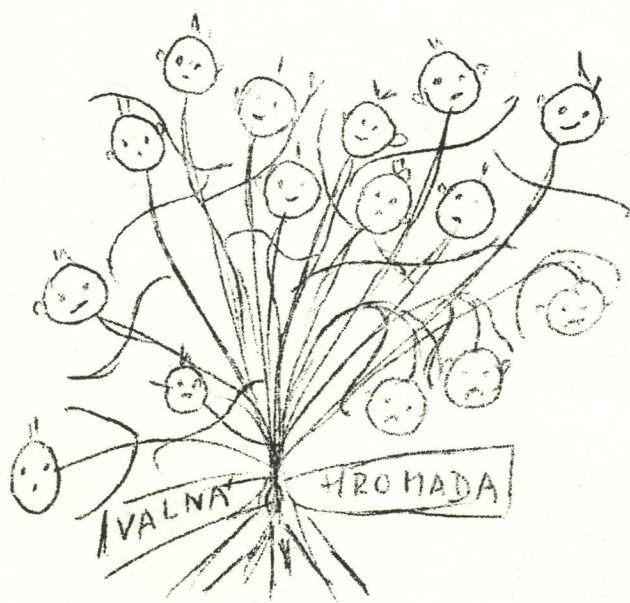
Pak jsem se shůry díval na to jak probíhá seminář /to víte, musím vědět všechno/. A najednou vidím jak je předsedovi poroty sypán na hlavu popel. Ne, že by to potřeboval, natož aby si ho tam potřeboval sypat sám. Naopak! Moc se mi líbí, jak tady letos působí. Podívám se lépe - byl to jen popel lektorky Káti, která na balkoně kouřila svoji "přestávkovou" cigaretu!

No, aponěvadž taky samozřejmě čtu naši letošní anketu, tak vám musím říct, jak já pojmám ten vliv divadla na děti. Včera jsme si povídali s dětmi z mateřské školky o přehlídce, o divadle i o tom co takové malé děti může zajímat. Tak vidíte - vy si o tom tady povídáte a já jedním. A dělám to už pár hezkých let.

A ještě něco, vážení přátelé!
Zrodil se konkurenční, dokonce
v barvě vyvedený plátek zvaný
Vobskočák. Jeho nulté číslo
bylo zatím vydáno v počtu
výtisků 1 - a co bude dál,
to se ukáže. Abych nebyl
podezírán, že se bojím
konkurence a že jí nepřeu,
chci vás seznámit s jednou
básničkou, kterou mi bylo do-
voleno přetisknout bez nároku
autora na honoráře.

Veselá lidová

Já jsem malý Vobskočáček,
na Vysoké těším se,
dám si "Dílo", dvakrát kompot
a kysela najím se.
Na hromadě valné zprávy
vzdělají mne velice,
Když se k ránu domů vracím,
jsou mi úzké ulice.
Já jsem malý Vobskočáček,
řekněte mi, kdo je víc,
v sobotu je Sejkoraček,
ejehuchu ať září líc.
Až se budu zase vracet
do smogu a prácičky,
zbydou mi jen mastná ústa
a dvě prázdné kapsičky.
Vzpomínek však za milion
a budu se těšit zas,
až mne zpátky na Vysoké
Vobskočáku pozve hlas.

- DUKÁT BYL VELKÝ PENÍZ,
ZA KTERÝ SE UŽ MOHLI
KOUPIŤ MUZIKANTI.
DUKÁTY SE NACHÁZELY
NA PANSKÝCH LUKÁCH.
- HRAJÍ SKUTEČNĚ KRÁSNE,
ALE KDO JE MÁ POSLOUCHAT?
- HLEDIŠTĚ BYLO
PŘI PŘEDSTAVENÍ ZAPLNĚNO
VĚTŠÍM POČTEM
PRÁZDINÝCH MÍST
- Strýc říkal, že už nepůjde
ani na operetu, protože tam
neprodávají ani pivo.
- Čert se propadl a dokázal, jak
hluboko může člověk klesnout.
- KLASIK MŮŽE BÝT JENOM
SKLADATEL PO SMRTI NEBO
ASPOŇ V DUCHODU

